

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

913

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie over *het bericht dat de gemeente Eindhoven een pedofiel weert*. (Ingezonden 21 oktober 2009)

1 Heeft u kennisgenomen van de commotie rondom de terugkeer van een zedendelinquent naar de gemeente Eindhoven?¹

2 Wat zijn de juridische en andere mogelijkheden om in dergelijke situaties recht te doen aan de belangen en terechte zorgen van buurtbewoners en voormalige slachtoffers?

3 Welke middelen staan een gemeente ter beschikking om een veilige terugkeer van een pedofiel in de samenleving te bewerkstelligen? Acht u deze middelen voldoende? Zo nee, welke middelen zouden dan wel een veilige terugkeer van een veroordeelde pedofiel kunnen garanderen?

4 Blijkt uit de wetsgeschiedenis en jurisprudentie tot nu toe dat artikel 172 van de Gemeentewet voor de burgemeester een grond kan bieden om iemand te verbieden in zijn stad

te komen wonen? Zo ja, waar blijkt dat uit?

5 Is het waar dat de veroordeelde man vrijwillig afspraken heeft gemaakt met de reclassering over zijn begeleiding, eventuele therapie en het mijden van woonbuurten van zijn slachtoffers? Zo ja, bestaat de kans dat vanwege het verbod om zich in zijn woonplaats te vestigen de desbetreffende man deze afspraken niet na zal komen? Acht u dit wenselijk? Zo nee, waarom niet?

6 Kan een burgemeester of een gemeente nadere voorwaarden stellen aan de terugkeer van een zedendelinquent naast de voorwaarden die een rechter en de reclassering hebben opgelegd? Wat is hierbij de rolverdeling tussen de burgemeester en de reclassering?

7 Is het waar dat de desbetreffende man na een eerdere veroordeling voor de gemeente Eindhoven met pubers heeft gewerkt? Was dat een veroordeling voor een seksueel misdrijf? Zo ja, heeft de gemeente Eindhoven toen een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) gevraagd?

8 Herinnert u zich de vragen van de leden Arib c.s. over het hinderlijk volgen van een pedofiel in

Amsterdam?² Wat is nu uw mening over een wettelijke verplichting tot het overleggen van een VOG door personen die – al dan niet als vrijwilliger – met kinderen werken? Wat is de stand van zaken van het voornemen om ook bij niet op basis van de Wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (BIG) geregistreeerde hulpverleners die met kinderen omgaan een VOG verplicht te stellen?

9 Deelt u de mening dat de oplossing van het probleem van hervestiging van pedoseksuelen gevonden moet worden in een landelijk dekkende aanpak van dergelijke delinquenten? Op welke termijn kan de Kamer daartoe voorstellen tegemoet zien?

¹ NRC Next, 7 oktober 2009, «Gebiedsverbod voor pedofiel» en Volkskrant 6 oktober 2009, «Weren pedoseksueel juridisch moeilijk».
² Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1567.

Antwoord

Antwoord van de ministers **Hirsch Ballin** (Justitie) en **Ter Horst** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 10 december 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 639

1
Ja.

2 en 3

Zie het antwoord op de vragen 5 en 6 van het lid Van Velzen (SP) over het weren van een zedendelinquent uit een stad (2009Z18390), alsmede de brief van de Minister en de Staatssecretaris van Justitie aan de Tweede Kamer van 8 oktober 2009¹ en onze brief van 3 november 2009². Zoals gemeld in de brief van 3 november 2009³, vindt momenteel een pilot Bestuurlijke Informatievoorziening plaats aan gemeenten inzake ex-gedetineerden. Deze informatie moet bijdragen aan het voorkomen van verstoringen van openbare orde en veiligheid bij terugkeer van zware geweldsof zedendelinquenten in de maatschappij. Aandachtspunt hierbij is op welke wijze de informatie in de praktijk wordt benut om de terugkeer goed te laten verlopen. Een ander aandachtspunt is, zoals de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in het Algemeen Overleg met de Vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op 30 september jl. heeft aangegeven, welke mogelijkheden de burgemeester heeft om op basis van de verkregen informatie een gereede belangenafweging te maken en te handelen⁴. In het tweede kwartaal van 2010 zullen de resultaten worden opgeleverd. Op basis daarvan kan worden besloten over het vervolg. Wij onderkennen hierbij het dilemma dat burgemeesters wel worden geïnformeerd, maar een beperkt handelingsperspectief hebben. Naar verwachting biedt de evaluatie waardevolle inzichten over dit dilemma. Voorafgaand aan de proef is met burgemeesters overeengekomen de uitkomsten van de evaluatie af te wachten. Vragen over het instrumentarium en de bevoegdheden van de burgemeester zullen deel uitmaken van de evaluatie.

4

Nee, er zijn ons uit de jurisprudentie geen andere voorbeelden bekend van een bevel op grond van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet waarbij iemand de toegang tot de gemeente wordt ontzegd. Voor recente informatie over een gebiedsverbod op grond van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet, verwijzen wij u naar de brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en

Koninkrijksrelaties van 8 oktober 2009⁵.

5

Op 21 september jl. heeft de betrokkene vrijwillig afspraken gemaakt met de reclassering. Daartoe is een overeenkomst getekend. De burgemeester had het gebiedsverbod al in een eerder stadium opgelegd, en stelde zich op het standpunt dat de vrijwillige afspraken die Van der V. met de reclassering wilde maken, onvoldoende basis vormden om de vrees voor verstoring van de openbare orde weg te nemen. Na de uitspraak van de voorzieningenrechter heeft de burgemeester een aanbod voor huisvesting gedaan in het kader van nazorg. Hierover is tot op heden nog geen overeenstemming bereikt. Ondertussen heeft betrokkene gemeld zich niet gehouden te achten aan de door hem gemaakte afspraken met de reclassering. In het belang van de behandeling van betrokkene en in het kader van recidivebeperking is het niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats niet wenselijk.

6

Zie het antwoord op vraag 3 en 4.

7

Uit informatie van de gemeente Eindhoven blijkt dat de desbetreffende man in de jaren '90 in het kader van werkgelegenheidsprojecten in Eindhoven heeft gewerkt. Zoals bekend kunnen wij niet ingaan op de vraag of een individu al eerder is veroordeeld. In de jaren '90 werd een verklaring van goed gedrag aangevraagd bij, en afgegeven door, de burgemeester van de woonplaats van de aanvrager. Bij de gemeente Eindhoven is het onbekend of in die tijd een verklaring van goed gedrag is aangevraagd.

8

Ja. Het standpunt van het kabinet over een wettelijke plicht tot het overleggen van een VOG door personen die – al dan niet als vrijwilliger – met kinderen werken, is sinds de beantwoording van de kamervragen van de leden De Roon en Brinkman (PVV) en Van der Vlies (SGP)⁶, de brief van 13 november 2008⁷ en het Algemeen Overleg met de Vaste Commissie voor Justitie op 9 september 2009⁸ is ongewijzigd. De

Minister van Justitie heeft tijdens dit Algemeen Overleg benadrukt dat het verplicht stellen van een VOG lastig is door het ontbreken van een wettelijke grondslag voor het vrijwilligerswerk. Dit betekent dat het dus zal aankomen op de betreffende sectoren. Vandaar ook dat met hen hierover overleg wordt gevoerd om de organisaties uit de sectoren te stimuleren eigen verantwoordelijkheid hierin te nemen en een VOG te overleggen. Voor zelfstandigen geldt dat er een Keurmerk Zelfstandig Ondernemend Zorgverlener is ontwikkeld. Dit keurmerk wordt beheerd door de onafhankelijke Stichting Keurmerk Zelfstandig Ondernemend Zorgverlener (STIZOZ). De zelfstandige zorgprofessionals die in aanmerking willen komen voor een keurmerk moeten voldoen aan de eisen gesteld door het keurmerk aan bekwaamheden en bevoegdheden. Om het keurmerk Zelfstandig Ondernemend Zorgverlener van STIZOZ te verwerven moet een VOG worden overlegd, die niet ouder is dan twee jaar. Bij inschakelen van ZZP-ers in de zorg is het daarom nuttig dat gecontroleerd wordt of een ZZP-er over dit keurmerk beschikt. Voorts heeft de Minister van VWS mede namens de Minister van Justitie een brief gestuurd aan de brancheorganisaties in de zorg. In deze brief wordt de brancheorganisaties verzocht de VOG en aanvullend beleid ter zake op te nemen in de governancecode. Gezien het feit dat goede zorg ook veilige zorg inhoudt en goede zorg een wezenlijk onderdeel is in de governancecode is in deze kwestie de code een goed middel⁹. Wij wachten de reactie van de brancheorganisaties in de gezondheidszorg af.

9

Zie het antwoord op vraag 3.

¹ Kamerstukken II, 2009/10, 32123 VI, nr. 9.

² Kamerstukken II, 2009/10, 32123-VI, nr. 65.

³ Kamerstukken II, 2009/10, 32123-VI, nr. 65.

⁴ Kamerstukken II, 2009/10, 28 648, nr. 250.

⁵ Kamerstukken II 2009/10, 31123 XII, nr. 5.

⁶ Kamerstukken II, 2007/08, aanhangsel nr. 62.

⁷ Kamerstukken II, 2007/08, 31 200 VI, nr. 43.

⁸ kamerstukken II, 2009/10, 31 123 VI, nr 12.

⁹ Kamerstukken II, 2009/10, 24170, nr. 96.